Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

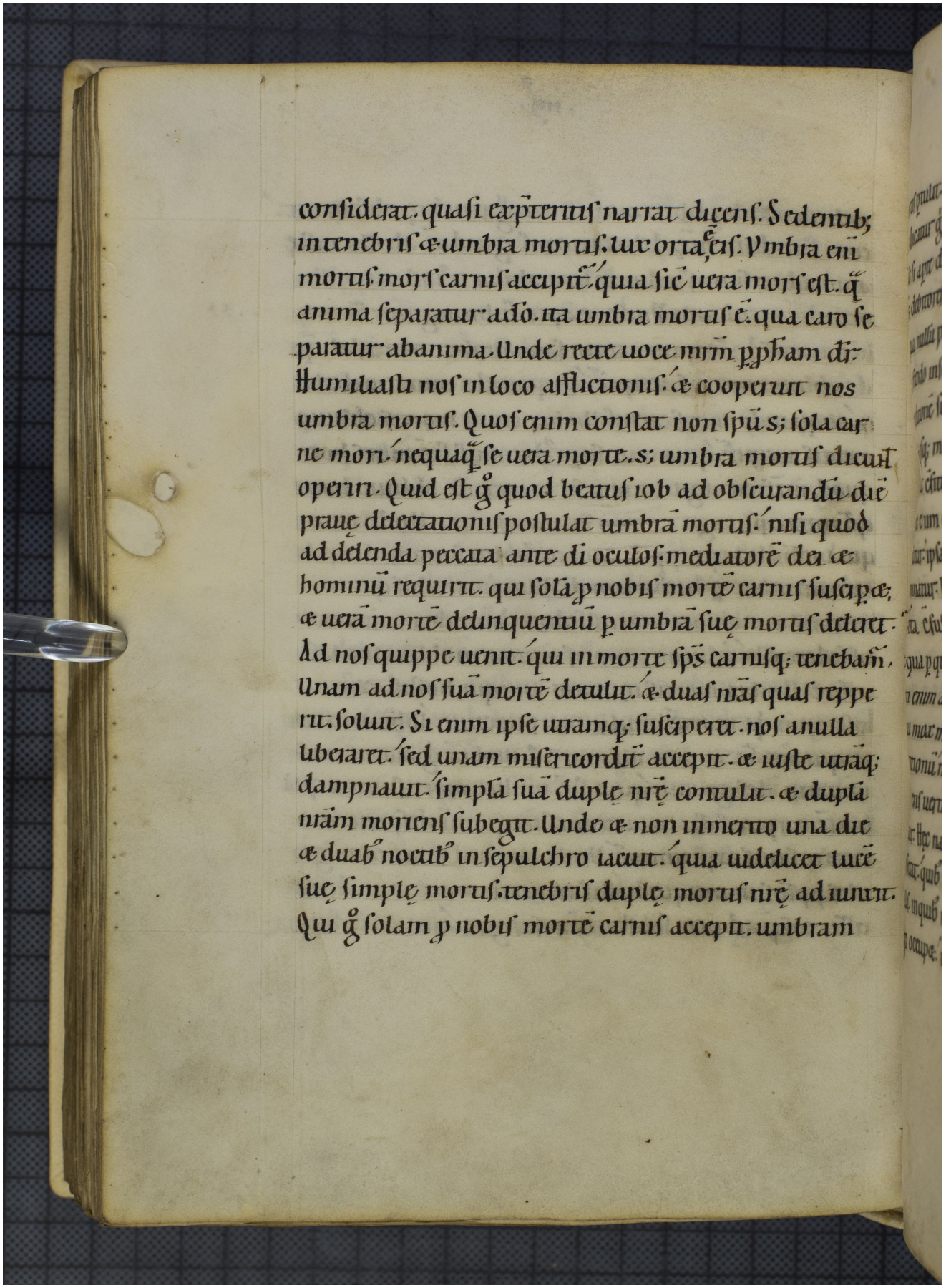

considerat. quasi exp̃ertus narrat dicens. Sedentib;
in tenebris & umbra mortis. lux orta est eis. Umbra enim
mortis mors carnis accipit. quia sicut uera mors est. q̃
anima separatur a do. ita umbra mortis est. qua caro se
paratur ab anima. Unde recte uoce mrm̃ p̃ph̃am di-
cit humiliasti nos in loco afflictionis. & cooperuit nos
umbra mortis. Quos enim constat non spū s; sola car
ne mori. nequaq̃ se uera morte. s; umbra mortis dicuit
operiri. Quid est g̃ quod beatus iob ad obscurandū die
praue delectationis postulat umbrā mortis. nisi quod
ad delenda peccata ante di oculos. mediatorē dei &
hominū requirit. qui sola p nobis mortē carnis suscipe;
& uera mortē delinquentiū p umbrā suę mortis deleret.
Ad nos quippe uenit. qui in morte sp̃s carnisq; tenebam̃.
Unam ad nos sua mortē detulit. & duas nr̃as quas reppe
rit. soluit. Si enim ipse utramq; susciperet. nos a nulla
liberaret. sed unam misericordiē accepit. & iuste utraq;
dampnauit. simplā suā duplę nrę contulit. & duplā
nr̃am morienis subegit. Unde & non in merito una die
& duab̃ noctib̃ in sepulchro iacuit. quia uidelicet lucē
suę simplę mortis. tenebris duplę mortis nrę adiunxit.
Qui g̃ solam p nobis mortē carnis accepit. umbram